

De stad Eersel

Dinsdag 6 november werd in de gemeenteraad de program-
mabegroting 2008 besproken. De behandeling van de begro-
ting wordt door de meeste partijen ook gebruikt voor het
houden van een wat meer algemeen, reflecterend en be-
schouwend verhaal: De Algemene Beschouwingen. Vandaag
deel 1 van onze algemene beschouwing.

Eersel wil een stad zijn, dat willen we al heel lang.
Altijd in de schaduw van Eindhoven staan is ook maar
frustrerend. Maar eens zal Eindhoven in de schaduw
van Eersel liggen. Want Eersel zál een stad zijn. Want
Eersel wíl een stad zijn.

Op de plaats waar nu het gemeentehuis is, was nog
niet zo lang geleden de voortuin van een monumentaal
klooster. Dat klooster hebben we gesloopt. Want de
ruimte die zo'n klooster inneemt kan ook gevuld wor-
den met een complete wijk. In die voortuin bouwen
we een nieuw gemeentehuis. Want dat gemeentehuis
aan de markt, daar straalde toch het dorpse vanaf!
Misschien goed genoeg voor een hotel, maar wacht
maar, dat slopen we ook nog wel.

Niet dat we de hele markt gaan slopen hoor. Nee, zo'n
stukje authentiek dorp midden in de stad is veel te
schattig. Dat beschermen we. Niet omdat we Eersel
dorps willen houden, maar omdat zo'n schattig stukje
historie heel veel mensen trekt die hier geld achterla-
ten en dat hebben we nodig om al dat slopen en vooral
al dat dicht bouwen te kunnen betalen. Zo'n trekpleis-
ter moet natuurlijk niet teveel ruimte innemen. Achter
die markt liggen wel heel diepe tuinen. Zonde om daar
niets mee te doen: 15 meter eraf en het zijn nog steeds
diepe tuinen: voila, weer een parkeerterrein erbij, weer
minder groen, weer meer stad!

Er was hier niet alleen een klooster. Daar hoorde ook
nog de Meisjesschool bij. Alleen die volkse benaming
al, slopen die hap. Een cultureel centrum moest daar
komen. Veel te groot voor Eersel natuurlijk, maar ho,
vergeet niet dat we een stad worden! Regeren is voor-
uit zien!

OK, we zijn soms wat te voorzichtig begonnen. Dat
nieuwe gemeentehuis was natuurlijk veel te klein voor
een stad. Maar daar hebben we iets aan gedaan. En
voor iedereen die nog niet weet dat we een stad willen
worden, maken we een nieuwe voortuin, een voortuin
voor het gemeentehuis. Die leggen we wel in het hart
en zetten we vol auto's, maar we doen net alsof we
daarmee die enorme ruimte die er eerst was in ere
hebben hersteld. Dat doen we om de Weigeraars,
diegenen die nog niet weten dat Eersel een stad wordt
en die weigeren daar aan mee te werken, niet al te erg
te shockeren. Voor hen passen we ook ons woordge-
bruik aan: een parkeerterrein heet een parkeerbos en
de flats die achter ons nieuwe gemeentehuis komen,
heten geen flats maar appartementen die passen in het
groen...

Soms vergissen we ons, maken we fouten. Ons bejaard-
denhuis, de Wiekenborg, is bij nader inzien wel een
heel dorps ontwerp. Alles op de begane grond, een
stad onwaardig. Dat kan beter. De huishoudschool

(ooit een huishoudschool gezien in de stad?), weg
ermee. De Koperwiek, drie woonlagen, dat lijkt er
meer op. Het kan nog beter hoor: Kerkebogten, dat
ziet er pas echt uit als een stad. Niet teveel groen
(hooguit 17% als je het onkruid tussen de tegels mee-
telt) en lekker de hoogte in. Mooi, de Wiekenborg
overbodig, slopen en een woonwijk van maken.

Maar is er is nog steeds veel te doen. Natuurlijk, een
winkelstraat. De Nieuwstraat. Garage Bottram midden
in de stad? Weg ermee, winkels met drie woonlagen
erboven. Dat lijkt er beter op. Aan het andere uiteinde
van die straat is nog laagbouw. Maar niet voor lang!
Vorige week wist het college nog van niets (niet echt
natuurlijk, dat is om de Weigeraars rustig te houden)
maar een dag later is er een presentatie van de ge-
meente samen met een projectontwikkelaar, voor een
markant, hoog, complex met winkels en 20 apparte-
menten daarboven voor aan de kop van de
Nieuwstraat, bij de Willibrorduslaan. Een complex
wat in Rotterdam niet zou misstaan en dáárom een
stad als Eersel waardig. De ruimte daarachter, de
Runstraat, lijkt er opeens leeg bij! O, maar dan bou-
wen we daar starterswoningen, het toverwoord, be-
denk iets, zet er een stel starterswoningen bij en de
politiek is ook weer stil. De politiek? Ja, zelfs in de
gemeenteraad zitten Weigeraars die rustig gehouden
moeten worden...

Maar daarmee is Eersel nog lang geen stad. Gelukkig
hebben we een daadkrachtig, voortvarend, college.
Visies of kaders van de raad zijn niet nodig, want er is

maar één visie: Eersel moet een stad worden. Dus ook meer industrieterreinen en vooral groter. Gelukkig denken de bedrijven in Eersel mee. Die kopen alvast de landbouwgronden op, dan hoeft de gemeente dat niet meer te doen, en plannen daar hun grootse uitbreidingen. Dat is mooi, dat had een idee van Eersel kunnen zijn, zo betrekken we Duizel tenminste ook wat meer bij onze stadse plannen. Ondertussen breiden wij, als gemeente, die industrieterreinen uit naar de andere kant en maken we plannen voor een hotel, speelpaleis, congrescentrum, camping en nog veel meer richting Knegsel. De stadse mens heeft óók ontspanning nodig! En Knegsel hoort óók bij onze stad! (Dat weten ze nog niet, de stakkers, maar dat duurt niet lang meer.) Knegsel wordt onze speeltuin, onze herinnering aan het dorpse leven.

Duizel trekken we bij Eersel, samen kunnen wij het centrum van de stad Eersel worden. Die provinciale weg die ons nog scheidt, daar maken we een dorpsstraat van. Met dank aan het Kempisch Bedrijven Park, dat ándere grote industrieterrein. (Let weer op het woordgebruik, het KBP is geen industrieterrein maar een park!) Steensel geven we aan Veldhoven, een mooie overgang naar die andere stad, Eindhoven. Vessem en Wintelre sparen we nog even, daar zitten nog zoveel Weigeraars. Die dorpen moeten nog wennen aan het idee van een stad. Maar daar helpen we ze mee. Meer vliegtuigen over laten vliegen, ook 's avonds en 's ochtends vroeg, zal ze helpen de waarheid onder ogen te zien. Een groot composteerbedrijf, een recreatieve poort. Alles helpt. De geesten daar zullen we langzaam rijp maken voor onze stadse idealen. Want Eersel wil een stad zijn!

Denk niet dat we er al bijna zijn. Eersel is nog lang niet de stad die we willen zijn. Maar gelukkig hebben we ons voortvarend college. Lichtreclame aan iedere lantarenpaal en speciale reclamezuilen, een stad kan niet zonder!

Wat hebben we nog meer nodig? Een geluidswal, nee een geluidsscherm! Wat is een stad zonder een geluidsscherm? Op de plaats van dat geluidsscherm staan nu nog eiken van 40 jaar oud, met een stam van 40 centimeter doorsnee, maar wie maalt daar nou om? Eiken in een stad? Weg er mee! De stad Eersel, goed op weg.

En we gaan verder. Onze omgeving, buiten onze stad, ziet er nu nog uit als platteland! Dat pakken we dus ook aan. We gaan grote bedrijven lokken die zich daar kunnen vestigen. Bedrijven die grote gebouwen nodig hebben om producten te maken waarvan de Weigeraars nog denken dat ze door boeren gemaakt worden. Bedrijven die om die producten te maken zelfs flats nodig hebben. Kortom van het platteland maken we ook gewoon een industrieterrein, een agrarisch industrieterrein, een stad waardig. Om de Weigeraars te sussen noemen we die industrieterreinen Landbouw-Ontwikkelings-Gebieden. Dan denken ze dat we het over boeren hebben, ha.

Er zitten ook nadelen aan onze groei. Een stad als Eersel kent nu ook stadse problemen. Armoede, vroeger was dat écht een stads probleem, want in de dörpen hielp men elkaar. Maar Eersel is geen dorp meer, Eersel is een stad. Dus moeten we niet bang zijn voor stadse problemen, die moeten we gewoon aanpakken.

Die problemen, dat zijn gewoon hobbeltjes op weg naar dé stad!

Er zijn meer hobbels voor Eersel een stad is. De gemeenteraad bijvoorbeeld. In de raad zitten nog steeds personen die anders denken over de ontwikkeling van Eersel, die nog echt geloven dat Eersel, samen met de vijf kernen die bij ons horen, dorps kan blijven.

Raadsleden, o.a. van PvdA-GroenLinks, die denken dat er in Eersel een heleboel mensen wonen die juist hier wonen omdat ze graag in een dorpse omgeving wonen. Die de omgeving, de natuur, de open ruimte, het groen koesteren en willen beschermen. Raadsleden wiens visie verder gaat dan bouwen, bouwen, bouwen, die niet denken dat alleen een goede economie of een grootstedse benadering het welzijn van de mensen zeker stelt. Die denken dat ook op dorpse wijze de leefbaarheid in onze gemeente behouden en versterkt kan worden. Die bijvoorbeeld geloven in de kracht van onze sociale gevoelens en die willen behouden en versterken. Die geloven dat dorps- of gemeenschaps-huizen daar een belangrijke rol in kunnen spelen, maar die ook weten dat het belangrijk is dat we belangrijke zaken beschermen opdat ook onze kinderen en kleinkinderen en nog veel meer generaties kunnen wonen en leven en genieten van een dorpse omgeving met natuur en groen (meer dan een *cultuurpark* als het Poeliejoepark met in-het-groen-passende appartementen, parkeerbossen en (nieuw!) een amfitheater). Die beseffen dat maatregelen als duurzaam bouwen nog lang niet voldoende zijn, maar die weten dat we, om te beschermen wat we nu nog hebben, veel verder moeten gaan.

Ik spreek tegenwoordig niemand meer die vindt dat het klooster in wiens tuin wij nu zitten terecht gesloopt is. Nú vindt iedereen het zonde dat wij toen dit prachtige stukje Eersel gesloopt hebben. Laten we daarom proberen nú met de ogen van de generaties na ons te kijken naar de kwaliteiten die Eersel nú nog heeft. En laat ons daar naar handelen, zonder de belangen van de generaties van nu daarbij uit het oog te verliezen. We hebben in Nederland, in Eersel, een democratie, een sociale democratie, een democratie waarin de meerderheid het voor het zeggen heeft. Maar een democratie is geen echte democratie als we geen rekening houden met de minderheden en zwakken van deze tijd. We hebben geen democratie als we geen rekening houden met de generaties die na ons komen. We moeten dus besluiten nemen, regeren, voor nu, maar ook voor later. Regeren is vooruit zien maar regeren is ook leren van het verleden.

Laten we onze verantwoordelijkheid nemen. Voor Nu én voor Later!

Willem de Laat (Tel: 515303), PvdA-GroenLinks Eersel.